

Raportti työssäoppimisesta ulkomailla

Opintoala: Sosiaali- ja terveysala, Lähihoitaja

Työpaikan nimi: Ardnashee School

Osoite: 17 Racecourse Rd, Londonderry BT48 7RE, Yhdistynyt kuningaskunta

Nettisivut: <http://www.ardnasheeschool.com/>

Jakson kesto: 5 viikkoa

Minulla ei ollut juurikaan mitään ennakko-odotuksia tulevasta harjoittelusta, sillä minulla ei ollut hajuakaan millaista se voisi olla. Sain paikan päällä kuulla, että menen 3-vuotiaiden lasten päivähoitopaikkaan töihin. Paikka erosi hyvinkin paljon suomalaisesta päivähoitosta, mutta sopeuduin mielestäni todella nopeasti.

Perehdytys oli hyvää riittävää. Kaksi muuta koulunkäyntiavustajaa sekä työskentelivät kanssani, kertoivat kaikki tarvittavat asiat lapsista, työpaikan tavoista ja päiväjärjestyksestä minulle. Oli helppoa olla töissä, kun tiesi mitä tehtiin. Ohjeistus oli selkeää ja he kyllä toistivat uudelleen ohjeet mikäli huomasivat etten ymmärtänyt.

Työtehtäväni olivat samat kuin muiden koulunkäyntiavustajien. Aamulla haimme lapset koulubussista. Hetken leikimme ja olimme lasten kanssa, sillä välin kun opettaja luki jokaisen lapsen kouluvihkon, jonne vanhemmat kirjoittivat aina miten kotona on mennyt ja opettaja puolestaan päivän jälkeen. Sitten tehtiin aamupalaa ja syötiin, jonka jälkeen usein lähdettiin koulun alueella sijaitseviin leikkihuoneisiin. Kerran viikossa lapset pääsivät koulun tiloissa sijaitsevaan uimahalliin opettajan kanssa. Sitten aamuryhmä haettiin koulubussilla kotiin. Sen jälkeen me söimme ja odotimme iltapäiväryhmän bussia. Heidän kanssaan jälleen leikimme hetken jonka jälkeen syötiin välipalaa. Sitten menttiin taas ulos taikka leikkihuoneisiin. Bussi haki iltapäiväryhmän pois kolmen aikoihin.

Työkielenä toimi englanti. Kommunikointi oli ajoittain haastavaa, sillä Pohjois-Irlannin murre eroaa hyvinkin paljon tavallisesta koulussa opiskellusta murteesta. Mutta nopeasti opin mitä sanoja he lausuvat eri tavalla tai mitä eri ilmauksia he käyttivät joistakin asioista. Työkaverini kyllä puhuivat minulle selkeämmin ja hitaammin ja toistivat heti jos en ymmärtänyt. Lapset eivät osanneet kukaan puhua ja heille käytettiin paljon tukiviittomia. He kyllä ymmärsivät puhetta ja muiden avustajien tavoin käytin helppoa ja selkeää englantia heille puhuttaessa.

Eroja suomalaiseen työpaikkaan oli paljon. Kaikki tuntui rennommalta ja sujuvammalta. He eivät ottaneet turhia paineita asioista, vaan hommat rullasivat omalla painollaan ja se toimi. Oltiin hyvin kohteliaita toisille, aina tervehdittiin kun nähtiin ja kysyttiin kuulumiset sekä pyydettiin anteeksi todella pienistä asioista. Työaikoja noudatettiin, mutta jos joku asia viivästyi se ei ollut maailman loppu. Taukoa oli sopivasti ja se vietettiin rennosti syöden eikä silloin puhuttu juuri työasioita. Kaikki tiesivät omat tehtävänsä töissä. Päiviä suunniteltiin hieman etukäteen esimerkiksi varaamalla leikkihuoneita ryhmän käyttöön.

Vuokranmaksusta minun ei tarvinnut huolehtia itse. Hintataso oli aikalailta Suomen tasoa. Jotkin asiat olivat halvempia ja jotkut taas kalliimpia, mutta merkittäviä eroja Suomeen en huomannut. Julkisista käytimme taksia hyvin paljon, sillä se oli todella halpaa kaupungin sisällä. Linja-autolla kuljimme muutaman kerran mm. Belfastiin ja Dubliniin ja bussin käyttökin oli todella edullista. Työmatkani kuljin kävellen ja siihen kului per suunta noin 30-40 minuuttia. Asuntomme oli aivan keskustassa ja se oli muutama huoneinen kerrostaloasunto. Se oli varustelultaan hieman vanhanaikainen, mutta viihdyimme todella hyvin. Vettä tuli ja

suihku toimi. Sääntöjä meillä ei juuri ollut, mutta noudatimme hyviä tapoja. Siivosimme jälkemme, ilmoitimme mikäli emme tulleet syömään ynnä muuta.

Vapaa-aikana olimme paljon kaupungilla. Kävimme joko vain kiertelemässä, sillä kaupunki oli todella kaunis ja siellä oli hieno vanha arkkitehtuuri. Kävimme usein syömässä ulkona sekä kaupoilla. Järjestöemme kohdemaassa järjesti erilaista tapahtumaa paljonkin, muttemme osallistuneet niihin. Kävimme itsenäisesti esimerkiksi Belfastin joulumarkkinoilla. Tutustuin työkavereihini hyvin ja he ottivat minut todella hyvin vastaan työpaikassani. Tutustuimme myös muutamiin oman ikäsiimme paikallisiin, joiden kanssa vietimme viikonloppuisin aikaa.

Minulla ei ollut ennen lähtöä oikein minkäänlaista mielikuvaa Pohjois-Irlannista. Olin ennen lähtöä käynyt muutaman kerran Lontoossa, joten ajattelin paikan olevan suhteellisen samanlainen. Kaupunki oli asukasluvultaan hieman suurempi kuin kotikaupunkini Suomessa ja se auttoi helposti sopeutumiseen. Yllätyin, kuinka toimivaa kaikki oli, miten ystävällisiä ihmiset olivat vieraille ihmisille. Joissain asioissa oltiin hieman Suomen kehitystasoa jäljessä. Esimerkiksi pankkikortit ei monessakaan paikassa toiminut, vaan käteisellä maksettiin.

Opin reissussa omasta kulttuuristani sen, miten vähän huomioimme muita ihmisiä. Emme tervehti usein edes työkavereitakaan saatikka tuntemattomia ihmisiä. Omassa kulttuurissani ei ole juurikaan tapana auttaa vieraita ihmisiä tai ottaa apua vastaan vierailta. Opin sen että koulutustani ja siitä saamia taitoja voi hyödyntää yhtäläillä ulkomailla.

Opin jakson aikana tulemaan toimeen todella erilaisten ihmisten kanssa, omaksumaan uutta kulttuuria ja uusia tapoja toimia. Pääsin kehittymään kielitaidossani ja pääsemään yli siitä kynnyksestä, joka estää monia suomalaisia puhumasta vieraita kieliä. Ammatillisesti kehityin mielestäni havainnoimaan paremmin, tarkkailemaan ja toimimaan erilaisten ihmisten kanssa.

Suosittelen todella paljon lähtöä ulkomaanjaksolle sekä varsinkin Pohjois-Irlantiin. Työssäoppimispaikkani ei olisi voinut olla parempi ja siellä todella osattiin ohjeistaa hyvin, ettei tarvinnut jännittää että jos tekee jotain väärin ohjeistuksen puuttumisen takia. Reissuun tulee lähteä avoimin mielin ja jättää kaikki ennakkoluulot pois. Epävarmuus ja jurous tulee jättää Suomeen. Ihmiset Britanniassa olivat todella avoimia ja heille suomalainen kulttuuri saattaa olla hyvinkin outo. Kannattaa varautua että jotkut asiat voivat muuttua ja ettei kaikki mene ihan suunnitellun mukaan, mutta kaikkeen löytyy aina ratkaisu. Kielitaitoa olisi hyvä harjoitella, jotta kommunikointi esimerkiksi työpaikalla olisi helpompaa.

Jakso oli kaiken kaikkiaan aivan uskomaton ja ikuisesti hyvässä muistissa säilyvä. Opin huolehtimaan itsestäni ja selviämään tilanteista kuin tilanteista vieläpä vieraalla kielellä. Sain uusia ystäviä ja näin tavallisten ihmisten arkielämää monille tuntemattomassa kaupungissa. Näin myös miten vuosien takaiset konfliktit näkyivät vieläkin kaupunkilaisten joka päiväisessä elämässä.